

ՄԱՍԵՆԱԼՈՍՈՒԹԻՒՆ

33) Karl Kanneberg „Kleinasiens Naturschätzte“ 278 S. mit 31. Vollbildern und 2 Plänen. Կարլ Կանենբերգ, Շոքը-Ասիակի բնական հարստութիւնները 278 էլեմ, 31 պատկերով և 2 լատակադառվել:

Ինչպէս յայտնի է, վերջին տարիների ընթացքում Գերմանիան զգալի կերպով մտերմացել է Թիւրքիայի հետ և նրա հովանաւորի դերն է կատարում: Վիլհելմ II և Արդուլ Համբուրգի մի առիթ բաց չեն թողնում, որպէս զի միմևանց փոխադարձ սէր ու յարգանք չարտայայտեն:

Այդպիսի մտերմութիւնը գերմանական կապիտալի համար բաց է արել մի զիւրընթաց ուղի գէպի արևելք, զէպի Փոքր-Ասիա: Շահատէր գերմանացիները շատ լաւ հասկանում են այդ իրողութիւնը և ամենայն ջանք ու եռանդով աշխատում են օգտուել բարերաստիկ հանգամանքներից: Նրանք Փոքր-Ասիայում հիմնում են նորանոր գաղութներ, սկսում են նորանոր ձեռնարկութիւններ, որոնց շարքում Բաղդադի երկաթուղին «զլուխ գործոց» կարող է համարուել:

Սակայն նախ քան ձեռնարկութիւնների գիմելը անհրաժեշտ է տեղական պայմաններին ծանօթանալ, հարկաւոր է երկիրը ուսումնասիրել: Եւ գերմանացիները մեծ ընդունակութեամբ կատարում են այդ միսսիան: Իբրև ապացոյց բաւական է յիշել այն փաստը, որ միայն վերջին տարիներում այդ ուղղութեամբ գրուած գրքերի ու լրագրական յօդուածների թիւը տասնեւելին է հասնում:

Ահա մի այդպիսի ուսումնասիրութիւն է ներկայացնում և կաննենքերդի աշխատութիւնը, որ իր հարուստ տեղեկութիւններով օգտակար կարող է լինել ոչ միայն գերմանացիներին, այլ և բոլոր այն մարդկանց, որոնց մեծ կամ փոքր չափով հետաքրքրում է Փոքր-Ասիայի տնտեսական կեանքը:

Հեղինակն անմիջապէս ծանօթ է եղել երկրին և բացի

դրանից իր ձեռքի տակ ունեցել է հարուստ նիւթեր զանազան լեզուներով, ուստի և նրա աշխատութիւնը չունի այնպիսի վայրիվերոյ դատողութիւններ, այնպիսի խոշոր սխալներ, որոնցով սովորաբար լի են լինում թիւրքիայի մասին գրուած գըրքերից շատերը:

Նա բաւական մանրամասն նկարագրում է Փոքր-Ասիայի ընտանի ու վայրենի կենդանիները, բոյսերը, հանգերը, Տեղտեղ առաջ է բերում վիճակագրական տեղեկութիւններ և միշտ յիշում է խօսուած նիւթի մասին գոյութիւն ունեցող գրականութիւնը:

Հեղինակի հաղորդած փաստերից երևում է, որ անասապահութիւնը բաւական տարածուած է Փոքր-Ասիայում: Նըրանով պարագում են գլխաւորապէս մահմետականները, քիւրդերը, թիւրքերը և այլն: Ամենատարածուած կենդանին է ոչխարը: Ոչխարների մեծ քանակութեամբ առանձնապէս յայտնի է Անգորայի վիլայէթը, որտեղ 1894 թ. 1,603,242 զլուխ ոչխար է եղել: Չափազանց հոչակուած է նոյն վիլայէթի այծը իր գըֆտիկով: 1894 թ. այդտեղ եղել է 1,230,052 այծ:

Երկրագործութիւնը. գեռ հին դարերում Փոքր-Ասիան յայտնի էր իր պաղատու հողով և առատ ու քաղցրահամ հացահատիկներով: Այժմ էլ բնական պայմանները մնացել են նոյնը, սակայն մարդկային յարաքերութիւնները փոխուել են, ուստի արդինագործութեան այդ ճիւղը շատ յետամաց դրութեան մէջ է ընկել: Մշակուում են միայն ամբողջ երկրի 40—45%, բայց գրա $\frac{3}{4}$ էլ կազմում է վակուֆ, այսինքն մղկիթների սեփականութիւն, այնպէս որ ամբողջ երկրի միայն 10% է ժողովրդական սեփականութիւն կազմուու:

Գալով հարկերին, պէտք է նկատել, որ դրանք այնքան բազմաթիւ են, այնքան ծանր, որ շատ անգամ գիւղացին ստիպուած է լինում իր ամբողջ եկամուտի 40% վճարել: Դըրանից յետոյ հասկանալի է, թէ ինչու շատ հողեր անմշակ են մնում, թէ ինչու երկրագործ ժողովուրդը գերադասում է պանդըստել, քան թէ գժոխային պայմաններում երկրը մշակել:

Երկրի պաղաքերութեան մասին աւելի շօշափելի գաղափար տալու համար հեղինակը յիշում է, որ վատ բերքի ժամանակ հացահատիկները տալիս են մէկին—3—4, միջակ բերքի ժամանակ—մէկին՝ 15—20, իսկ ամենալաւի ժամանակ—մէկին 40—50.

Հանելերի կողմից էլ աղքատ չէ Փոքր-Ասիան, միայն ի հարկ է ամեն ինչ թագնուած է ու անօգտակար, որովհետև հետազօտող—մշակող չը կայ: Պատմաբանների հաղորդած տեղե-

կութիւններից երևում է, որ Տմօլուս (այժմ Բողդաղ) սարից հսող Պատկոլուս (այժմ Հարասու) գետը հարուստ է եղել ուկեխառն աւազով: Այդ գետն է եղել կրեսոս թագաւորին առաջ ոսկի մատակարարողը: Իսկ այժմ... թիւրք կառավարութեան անհոգութեան պատճառով նրա մասին մտածող էլ չը կայ:

Արծաթի հանքերով յայտնի են Գիւմուշխանէ, Կարահիսար (Սիփազի վիլայէթում), Դենիք մադան (Ղզիբրմաղի մօտ), Բերան մադած (Եփրատի ափին), Բուլղար Դաղ (Կոնիայի մօտ), Բալիս և այլն:

Կան և երկաթի, պղնձի, արձճի, աղի, քարածուխի հանքեր, բայց մեծ մասամբ անհոգութեան մատնուած:

Փոքր-Ասիայի բազմաթիւ բյուերից առանձին ուշադրութեան արժանի է ծխախոտը, որի մենաշնորհը գտանուում է Regie ընկերութեան ձեռքում: Այդ ընկերութիւնը վճարում է տարեկան 750,000 ոսկի «Dette publique», 8% վեցնում է իր կապիտալի համար, իսկ մնացած ամբողջ օգուտը բաժանում է իր և կառավարութեան մէջ:

Պայմանագրի համաձայն ոչ ոք իրաւունք չունի իր ցանած ծխախոտը գործածելու կամ բացի Regie-ից ուրիշին ծախելու: Regie-ին էլ վճարում է սովորաբար 7—10 պիսատեր մէկ հոխայի համար.—Այդպիսի վիճակը մի կողմից թանգարել է ծխախոտի արժէքը, իսկ միւս կողմից կաշկանդել նրա ազատ մշակութիւնը...

Պ. Կաններերգ տեղ-տեղ խօսում է և Փոքր-Ասիայում ապրող ազգութիւնների մասին: Նա ի միջի այլոց պնդում է, թէ թիւրքերը երբէք լաւ երկրագործներ չեն եղել, որովհետեւ երկրագործութիւնը պահանջում է ծանր ու երկար աշխատանք: Անհրաժեշտ է չը մոռանալ որ՝ ա) Փոքր-Ասիայի այս կամ այն կողմում պատահող լաւ երկրագործները զուտ թիւրքեր չեն, այլ լազեր, չերքէջներ և այլն և թէ թիւրքերը երբեմն լաւ պարտէջներ ու այցիներ են պահում, այդ գեռ չի նշանակում, թէ նրանք լաւ երկրագործներ են բառիս բուն նշանակութեամբ:

Արժէ կարդալ այդ գիրքը...

Ե. Թ.